

[Albrechtsen]

kræfte, at det er udmærket tænkeligt efter dette forslag, at det kan være til direkte skade for miljøet. Ja, det er grotesk, men det er ikke desto mindre indholdet, og det ligger i hvert fald i den fortolkning, ministeren kom med for lidt siden. Ellers må ministeren gå op og gøre klart, at noget sådant kan ikke tænkes. Det må i hvert fald ikke kunne tænkes, og derfor må lovforslaget som minimum laves om, således at der kommer til at stå, at den produktudvikling, der skal ske, i hvert fald ikke må være til skade for miljøet; ellers er vi for langt ude.

Jeg forstår ikke helt Socialdemokratiets standpunkt i denne sag, men jeg håber da, at Socialdemokratiet vil gøre det til en ufravigelig betingelse, at de ting, der kommer ud af det her, i hvert fald ikke må være til skade for miljøet.

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Ja, det er svært at holde masken for latter, når hr. Albrechtsen taler, det må jeg indrømme. Tror hr. Albrechtsen, at vi sidder og udvikler landbrugsprodukter, som er til skade for miljøet? Jeg kan slet ikke få det dér til at hænge sammen, og derfor skal jeg ikke komme videre ind på det. Jeg tror, jeg sagde, at der også var mulighed for at yde støtte til miljøvenlige produktioner inden for disse to love.

Så er jeg jo i den besynderlige situation, hr. Ove Jensen, at vi nu er ved at blive enige. Det kan jo altid nytte med sådan en folketingsdebat, der ender med, at vi kan blive enige.

Jeg er da ganske enig i, at det er uhenigtsmæssigt, at Folketinget først vedtager nogle grundskatter som dem, vi har nu, og endda hæver dem i forbindelse med sommerens vedtagelse, for at vi derefter kommer i en situation, hvor vi må sige, at nu er landbrugets økonomiske situation så vanskelig, at vi må gå ind med en eller anden form for ordninger. Jeg er da principielt og politisk enig i, at det i virkeligheden er hul i hovedet, at det hænger sådan sammen, men det er jo de politiske auspicer, vi arbejder under, og som kan være ganske vanskelige for den enkelte landmand at begribe, men ikke desto mindre er situationen jo sådan.

Jeg er sandelig – og det ved hr. Ove Jensen også – en af dem, der meget gerne så, at dis-

se grundskatter på produktionsjord forsvandt. Det mener jeg er en af de forudsætninger, som Folketinget kunne lægge ind i en landbrugspolitik og sige, at så ville der være mening med det.

Desuden ville det jo være nyttigt at se på formuebeskatningen i det hele taget. Det vil Folketinget imidlertid ikke. Folketingets flertal handlede jo i sommer på grundskatteområdet helt på hovedet af et sådant ønske om at lette skatten på produktionsjord og dermed omkostningerne på produktionsjorden.

Men altså, indlægget her til sidst var jeg ganske enig i.

Jeg skal sige til hr. Bjørn Westh, at der ikke er fuldstændig overensstemmelse mellem Industriministeriets lovforslag og Landbrugsministeriets lovforslag, men det, der er hovedtanken i det, der ligger her – og det har jeg sagt – er, at det ikke kan være rigtigt, at vi får varer, som ikke kan patenteres. Hvis jeg udtrykte mig uklart, så undskyld.

For varer, som ikke kan patenteres – og det drejer sig om en række af disse landbrugsvarer – vil det ikke være rimeligt, at man til sin tid kræver tilbagebetaling, fordi enhver jo kan tage ideen op, om jeg så må sige. Derfor vil det ikke være rimeligt, at producenten skal tilbagebetale det, som vedkommende har fået. Det er en vanskelig sondring, men den har jeg ment at vi blev nødt til at holde fast ved. Det samme gælder jo i øvrigt inden for fiskeriområdet, at også en del af fiskerivarerne er vanskelige at patentere, altså fødevarerområdet i det hele taget. Sådan skulle min bemærkning forstås, og jeg håber ikke, der herefter er nogen usikkerhed om det.

Med hensyn til det principielle om sikkerhed kan man vel sige, at hvis man vil have total sikkerhed for, at man får 100 pct. eller 117 pct. valuta for sine penge, så kommer man aldrig videre. Det gælder vel også os selv, at hvis vi skal have 100 pct. sikkerhed for, at alt, hvad vi foretager os, ikke ender galt, ja, så kom vi såmænd aldrig nogen vegne.

På nøjagtig samme måde her. Hvis vi gerne vil gå ind og vil være med til at stikke en risikovillig kapital i dette her, fordi vi gerne vil have landbruget til at produktudvikle og gerne vil have det til at omstille til andre produkter, så må vi se i øjnene, at når disse nye produkter ikke er taget op på nuværende